

ת"ד 268/10/14 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תעבורה תל אביב נגד אליהו אלירן טל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 יולי 2015

ת"ד 268-10-14 מדינת ישראל נ' יצחק
בפני כב' השופט רועי פרי

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד רועי בראון

נגד

הנאשם: אליהו אלירן טל

באמצעות ב"כ עו"ד גמליאל יצחק

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין במסגרת כתב אישום שתוקן בשנית, בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש, שגרמה לחבלות של ממש לאדם.

2. למקרא כתב האישום עולה כי הנאשם נהג רכב פרטי מסוג הונדה, ביום 24.12.12, בשעה 23:30, בדרך איילון צפון, תוך שחלף על פני היציאה למחלף רוקח.

אותה שעה נהגה המעורבת, ליאת יוסיפוף, רכב פרטי מסוג פיאט, בדרך איילון בנתיב האמצעי לצפון.

נטען, כי הנאשם נהג בקלות ראש והחל מסיע רכבו לאחור, נגד כיוון התנועה, לכיוון רוקח והתנגש באמצעות דופן ימין של רכבו בחזית ודופן ימין של רכב הפיאט, שבא מולו במהירות.

מעוצמת ההתנגשות נהדף רכב הפיאט, פגע במעקה שבמקום והתהפך על גוו.

כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם חבלות של ממש, בדמות שבר בידו הימנית, חבלה בפנים, ואושפז בבית חולים עד ליום 25.12.12.

נוסעת ברכבו של הנאשם סבלה משבר באגן.

נהגת הפיאט סבלה מחבלת ראש עם חשד לדמם פנימי ואושפזה עד ליום 26.12.12, כאשר נוסע ברכבה סבל, בין היתר, משברים בברך ובצלעות, מגבלה בתנועה, קיצור גפת ימין, צליעה משמעותית, חבלות באמת שמאל, צלקות רבות ונפסקו לו אחוזי נכות.

3. ההגנה הודתה בנהיגה במקום ובזמן וכפרה בכך שהנאשם נסע לאחור.

ההגנה טענה כי הנאשם עצר בשול הדרך, והחל להשתלב שמאלה בתוך הנתיב, או אז הופיעה הנהגת המעורבת, תוך שנסעה במהירות מעל המותר ואירעה ההתנגשות.

ההגנה טענה כי אילו נהגה הנהגת המעורבת במהירות המותרת, יכולה היתה לעצור את רכבה או, לחילופין, תוצאות התאונה היו קלות בהרבה, בגוף וברכוש.

ההגנה טענה כי רשלנותה ואופן נהיגתה של המעורבת מנתקים את הקשר הסיבתי בין אופן נהיגת הנאשם לתוצאות התאונה.

ההגנה לא כפרה בחבלות המתוארות.

משכך נקבע התיק לשמיעת הוכחות.

יריעת המחלוקת

4. אין מחלוקת באשר למיקום התאונה, הנזקים והחבלות.

אין מחלוקת כי הנאשם נהג שלא כדין, עת עצר רכבו בשול הדרך, זאת בדרך מהירה.

הטיב לנסח זאת הסנגור בסיכומיו: **"אנחנו מסכימים שגם העצירה היא לא חוקית ולא עוצרים בדרך מהירה, אלא רק במקרי חירום, ותוך כדי שימוש במשולש אזהרה. אני לא אומר שהנאשם צדיק גדול" - ע' 33, ש' 15-17.**

המחלוקת בתיק זה הינה האם הנאשם הסיע רכבו לאחור נגד כיוון התנועה, אם לאו.

כמו כן, המחלוקת הינה האם מהירות הנהגת המעורבת ניתקה את הקשר הסיבתי בין אופן נהיגת הנאשם לקורות התאונה או, למצער, הגדילה את עוצמת החבלות והנזק לרכוש.

פרשת התביעה

5. הנהגת המעורבת, גב' ליאת יוסיפוף, העידה כי בזמן הודעתה בבית החולים היתה בהכרה מעורפלת, כאשר מדובר היה בסמיכות לתאונה - ע' 17 ש' 27-30.

מציינת כי סבלה מזעזוע מוח, משטף דם בגזע המוח, כאבי ראש וצוואר.

הנוסע שעמה, אורן סיסו, לימים בעלה, סבל מריסוק רגל ימין ושבר בידו השמאלית, עבר ניתוח עם קרע פנימי במעי הדק, ושהה בשיקום קרוב ל-3 חודשים.

זוכרת שנהגה ברכבה, מסוג פיאט, כאשר אורן ישב לצידה, יצאו מאירוע משפחתי ונסעו על גבי דרך איילון לצפון, בנתיב אחד לפני האחרון משמאל.

בסמוך למחלף רוקח עמד רכב בצד ימין, על אי התנועה או בשול, "ואני זוכרת את האורות רוורס שהוא הכניס פתאום לרוורס, והרכב התחיל להסתובב אחורנית, הסתובב על כל הנתיבים, ואני בדיוק הגעתי ואז היתה התנגשות חזיתית, בין החזית שלי לבין החזית שלו, של הנהג הפוגע. לאחר מכן אני ואורן איבדנו הכרה מהפגיעה" - ע' 15 ש' 5-8.

העדה מציינת כי כנראה שהרכב הפוגע פספס את הפניה למחלף, וזה קרה בשניה, כך שלא הצליחה להתחיל לבלום.

עמדה על כך שהנהג נסע לאחור והסתובב לכיוון הנתיבים, כשחזית רכבו היתה מולה, וכך גם היתה הפגיעה.

"אני זוכרת קיר מולי" - ע' 15, ש' 13.

מכחישה כי נהגה במהירות מופרזת, **"אני לא עברתי את המאה"**.

מציינת כי הדבר קרה כל כך מהר, כך שלא היה זמן תגובה.

הסנגור הטיח בעדה את דבריה בבית החולים (נ/1).

הסנגור הטיח בעדה כי נמצאו ליקויים בצמיג הרכב.

העדה עמדה על כך עת נגבתה הודעתה בבית החולים היתה מעורפלת ולא ידעה היכן היא נמצאת.

שללה כי ציינה מהירות של 110-115 קמ"ש.

מציינת כי לא עברה את ה-100 קמ"ש, **"אתה יודע מה 105, אבל אני לא עברתי"** - ע' 18, ש' 12-13.

העדה עמדה על כך כי הבחינה שהרכב הפוגע נסע לאחר וראתה את אורות הרוורס שלו, וכנראה שאיבד שליטה והסתובב על גבי הנתיבים.

הסנגור הטיח בעדה כי נסעה בנתיב השמאלי ביותר, ואילו העדה טענה כי נסעה בנתיב אחד לפני.

מציינת כי רכבה, מעוצמת ההתנגשות, התהפך על דופן שמאל, והועף לקיר.

"ואני זוכרת אורן היה עלי, נפל עלי, וכשהתעוררנו שנינו מהצעקות של האמבולנס וכיבוי אש, ואותי לא ראו, ראו רק את אורן כי הייתי מתחתיו, ושאלו אם יש חיים ברכב, ואז הוצאתי יד מתחת לאורן ונופפתי להם והבינו שאני מתחת" - ע' 19, ש' 10-12.

התיעוד הרפואי הוגש בהסכמה - ת/11.

6. מר אורן סיסו, הנוסע ברכב הפיאט, העיד כי ביום האירוע, בסמוך לחצות הליל, נהגה ליאת ברכב, כשהוא יושב לצידה.

בדרך איילון לצפון, בצד אחד המחלפים, עמד רכב לאחר היציאה, באי התנועה.

רכבם נסע בנתיב אחד לפני השמאלי ביותר, במהירות של 100 קמ"ש.

זוכר שהרכב שעמד באי התנועה, בצבע שחור, הדליק פנסי רוורס והחל לנסוע במהירות לאחר.

"אני אמרתי לה ליאת תיזהרי, הרכב נסע לאחר והתנגש בנו, הוא פתאום הגיע אלינו, זה עניין של פחות משניה, הרכב היה שם רחוק ממך ופתאום מגיע אלינו" - ע' 19, ש' 26-27.

העד תיאר את החבלות מהן סבל והניתוח שעבר.

צולע ברגלו הימנית. אושפז למשך חודש בבית החולים איכילוב ולאחר מכן שהה בשיקום חודשיים ומחצה נוספים.

התיעוד הרפואי הוגש בהסכמה - ת/12.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי הבחין ברכב הפוגע כשהוא הדליק את אורות הרוורס.

הרכב נסע לאחר על אי התנועה והגיע לכיוונו מהצד.

"כשהוא יצא מאי התנועה הוא תפס תאוצה ואז איכשהו הגיע אלינו..." - ע' 21, ש' 18 ואילך.

העד טען כי העניין ארך פחות משניה. מדובר באירוע מפתיע.

7. בוחן התנועה, רס"ב סימון טרטקובסקי, גבה הודעות מהנאשם (ת/1, ת/2), ערך דו"ח בוחן (ת/3), סקיצה ותרשים (ת/4, ת/5), דו"חות פעולה ומזכרים (ת/6, ת/7), לוח תצלומים (ת/8).

בנוסף, הוגשה בהסכמה חוות דעת מכון התקנים באשר לבדיקת צמיגי כלי הרכב המעורבים - ת/9.

הבוחן מציין, במסגרת דו"ח הבוחן (ת/3), כי עסקינן בדרך שאינה עירונית, בה המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש.

שדה ראייה פתוח לפנים, 300 מטרים.

מתאר את הנזקים בכלי הרכב.

מתאר את הנזקים למעקה הבטון ולגדר.

הבוחן מגיע למסקנה כי אירע מגע בין חזית ודופן ימין של רכב הפיאט לבין דופן ימין של רכב ההונדה, ובין דופן שמאל של הפיאט למעקה ולגדר.

כמו כן, אירע מגע בין פינה אחורית ימנית של רכב ההונדה לבין מעקה הבטון.

הבחין בשריטות על גבי הכביש, ומריחת צמיג בצבע שחור, שמקורם מרכב הפיאט, ומצביעות על מסלול התנועה לאחר ההתנגשות לכיוון המעקה.

השריטות הנוספת מקורם ברכב ההונדה לאחר ההתנגשות, כאשר מקום השריטות מעיד על מקום האימפקט.

הבוחן קובע כי על פי הנזקים, ההתנגשות אירעה כשהרכבים היו אחד מול השני, כאשר רכב הפיאט נסע באיילון מדרום לצפון, ורכב ההונדה היה נגד כיוון התנועה.

8. בעדותו, תיקן הבוחן סימונים לגבי התרשים וביחס לדו"ח הבוחן.

הבוחן הפנה לתמונות ולשריטות שמצא בזירה - ע' 8.

הבוחן קבע כי התאונה לא אירעה בשל מהירות הפיאט, גם אם הפיאט היתה נוסעת פחות מ-100 קמ"ש או 90 קמ"ש היתה מתרחשת התאונה - ע' 9, ש' 3-4.

"התאונה התרחשה כי הרכב של הנאשם בזמן המגע היה בניגוד לכיוון התנועה, היה עם החזית לכיוון כללי דרום, כשהכיוון המותר הוא מדרום לצפון. זו הסיבה לתאונה" - ע' 9, ש' 5-6.

הבוחן ציין כי בדופן שמאל של רכב הנאשם, רכב ההונדה, לא נמצא כל נזק וכך גם בחלקו האחורי של הרכב.

הבוחן מצא נזק בפינה האחורית ימנית של ההונדה, וזה נוצר רק אחרי ההתנגשות ברכב הפיאט,

כשההונדה נעצרה במעקה הבטון בצד הכביש, והסימן במעקה מקורו באגוז של ההונדה.

הסנגור הטיח בעד, מדוע בחר לשלוח לבדיקה אך את הצמיגים הימניים הקדמיים של כלי הרכב ולא התייחס לשאר הצמיגים, וזה השיב כי לא נגרם להם נזק.

הבוחן לא מצא פגם בשאר הצמיגים, ועל כן לא שלחם לבדיקה.

הסנגור הטיח בעד, כי צמיג הפיאט שנבדק הינו בן 7 שנים, ונמצאו בו סימני שחיקה, עפ"י ת/9, אולם הבוחן טען כי מכון התקנים קבע שהצמיג לא גרם לתאונה, והבוחן סבור כי הדבר לא השפיע על יציבות הרכב ולא גרם לו לסטיה - ע' 10.

הבוחן ציין כי הגם שתעלות מדרס הצמיג חרגו מהמינימום, בהתאם לת/9, באשר לצמיג הפיאט, הדבר לא השפיע על הנסיעה ויציבות רכב זה. באשר לכך ציין הבוחן כי התעלות נועדו להוצאת המים שמתחת לסולית הצמיג, במידה והכביש רטוב, ואילו בזמן התאונה מדובר היה בכביש יבש.

הבוחן הסכים עם הסנגור שכלל שהמהירות גבוהה מרחק הבלימה וזמן הבלימה מתארך, כמו גם תוצאת הנזק גדלה יותר - ע' 11, ש' 12-15.

הבוחן הפנה לתמונה 28 בלוח התצלומים (ת/8) וקבע כי עפ"י מקום האימפקט בהתאם לשריטות שמצא, בזמן האימפקט רכב הפיאט היה בנתיב השמאלי ביותר ואילו רכב ההונדה היה בניגוד לכיוון התנועה, כך שחלקו הימני היה בנתיב השמאלי - נתיב הפיאט - וחלקו השמאלי היה בנתיב האמצעי, השני משמאל, כשחזית ההונדה לכיוון דרום - ע' 11, ש' 20-24.

הנזק שנמצא בפיאט הינו בפינה הקדמית ימנית, ואילו הנזק בהונדה הינו בדופן ימין קדמית, "מה שכן, **הנזק בהונדה הוא מלפנים כלפי אחור ומימין לשמאל, וזה אומר שהונדה בזמן ההתנגשות היתה נגד כיוון התנועה בכביש מהיר**" - ע' 11, ש' 28-30.

לאחר ההתנגשות רכב הפיאט נזרק שמאלה לעבר מעקה הבטיחות והתהפך על דופן שמאל.

על מנת לחלץ את המעורבים, גג הפיאט נוסר.

הבוחן עמד על כך שבזמן התאונה ההונדה היתה עם חזיתה לכיוון דרום - נגד כיוון התנועה (ע' 12, ש' 13-14).

הסנגור הטיח בבוחן כי מסקנתו שהנאשם נסע נגד כיוון התנועה הינה מוטעית והעלה השערה לפיה נהגת הפיאט סטתה ימינה והתנגשה באזור דופן שמאלית אחורית של ההונדה, דבר שגרם לסבסוב כלי הרכב ולנזקים.

הבוחן שלל השערה זו.

הבוחן ציין כי דופן שמאל של ההונדה נמצאה ללא נזק וכך גם חלקה האחורי.

אילו התאונה היתה מתרחשת כהשערת הסנגור, היינו מצפים לראות נזק בדופן שמאל.

"הנזק שנוצר בהונדה מלפנים לאחר יכול להיווצר רק אם ההונדה נמצאת בניגוד לכיוון התנועה. איך הגיע למצב זה אני לא יודע. יכול להיות שנסע אחורה ועשה פרסה, זה ההסבר היחידי שאני יכול לתת, אבל לא יכול להוכיח זאת. מה שכן, בזמן ההתנגשות ההונדה היתה עם החזית לכיוון דרום" - ע' 13, ש' 7-10.

9. רס"ר חיים לוק ערך דו"ח פעולה (ת/10).

המדובר בסייר שהגיע לזירת התאונה.

הבחין בשני כלי הרכב, ברכב ההונדה כשהוא מסובב נגד כיוון התנועה כשמצדו הימני **"ריסוק רציני"**, וברכב הפיאט שהיה גם הוא על הנתיב השמאלי והפוך על הגב, בו היו שני לכודים.

פונו לבית החולים תל השומר במצב בינוני.

פרשת ההגנה

10. הנאשם מסר שתי הודעות.

יומיים לאחר התאונה, במסגרת ת/1, מסר הנאשם כי נהג ברכב ההונדה ביום האירוע, בדרך איילון, מדרום לצפון, ולפני מחלף רוקח לא חש בטוב ועל כן שתה מים.

"ושתיתי מים ונכנסתי לרכבי, לא הייתי שיכור, לא שתיתי אלכוהול באותו יום ורציתי להמשיך בנסיעה ואז פתאום הכל קרה. הרגשתי מכה וראיתי עשן ובנות היו בלחץ ונופר איבדה את ההכרה. ישבה מאחורה וספיר ישבה לידי. זה מה שקרה" - ש' 15-20.

מדובר ברכב חדש, תקין הגה ובלמים.

עצר בשול הדרך כי לא חש בטוב, סבור שהיה לו חום, רצה לשאוף אוויר ולשתות מים.

כשנשאל מדוע אינו יכול לשאוף אוויר במהלך הנסיעה, הסביר כי פתח חלון אך לבנות היה קר ועל כן החליט לעצור.

נשאל לאן החל לנסוע והנאשם משיב: **"לא זוכר האם התחלתי לנסוע" - ש' 52.**

אינו זוכר כיצד קרתה התאונה.

ביקש להגיע לתל אביב למועדון לגבי תנאי עבודתה של ספיר, שהינה זמרת.

המועדון נמצא ברחוב אבן גבירול 30 בתל אביב, ליד לונדון מיניסטור.

נסע על פי הוראות ה-GPS אשר הכווין אותו.

הכחיש כי ביצע פניית פרסה.

טוען כי התאונה אירעה בשול, ולא החל לנסוע.

אינו זוכר אם זה היה בשול ימין או שמאל.

11. במסגרת הודעתו ת/2, כחצי שנה לאחר האירוע, הכחיש הנאשם כי נסע לאחר בעת התאונה.

הבוחן הטיח בנאשם כי עדי הראיה טוענים שנסע לאחר באיילון, והנאשם השיב כי אינו זוכר שנסע לאחר.

זוכר שעצר בשול הדרך, וביקש להשתלב לנתיב ולהתחיל לנסוע "והכל קרה כל כך מהר" - ש' 18-19.

מציין כי גם הנוסעות שהיו עמו אינן זוכרות את התאונה.

הבוחן שאל את הנאשם האם יתכן שפספס את היציאה מאיילון ועל כן ביקש לחזור כדי לצאת מהכביש, והנאשם השיב בשלילה וטען כי זה מסוכן.

הנאשם טוען כי עצר בשול ימין, לאחר שעצר בשול יצא מהרכב, לאחר מכן הנאשם מתקן וטוען כי לא יצא מהרכב, רק שתה מים ברכב כדי להתרענן, כי היה צמא - ש' 31-32.

אינו יודע היכן אירעה התאונה, ביקש לאחר שעצר להיכנס לתוך העיר וה-GPS הנחה אותו להמשיך ישר.

אינו זוכר את הכתובת אליה רצה להגיע.

מכחיש כי סטה שמאלה וטוען כי השתלב באופן הדרגתי בנתיב.

טוען כי הגיע לנתיב הימני והספיק לנסוע כמה מטרים.

הבוחן הטיח בנאשם כי בזמן ההתנגשות רכבו היה בניגוד לכיוון התנועה והנאשם השיב: "אני בעצמי לא יודע" - ש' 61.

אינו זוכר כמה מכות ספג רכבו.

12.

הנאשם העיד להגנתו.

הנאשם ציין כי נהג ברכב ההונדה, בצבע שחור השייך לו, יצא מאשדוד, עת סיים משמרת בעבודתו בתחנת דלק, קבע עם שתיים מידידותיו, נופר וספיר, אסף אותן מאשדוד ויצאו לכיוון תל אביב.

נסעו באיילון לכיוון צפון, ועצר בשול הדרך כי רצה לשתות מים, ואז השתלב בנתיב ישר, "וכשאני בא להשתלב בנתיב עצמו, כמו כן, הכל קרה כל כך מהר, ופתאום אני רואה את עצמי מול הפיאט, ומאז אני לא זוכר איך זה התקדם, אני לא יודע בדיוק מה קרה" - ע' 23 ש' 6-10.

משער כי בשל העובדה כי מהלך הרוורס (R) נמצא ליד מהלך D, יושבי הפיאט סברו שנסע רוורס.

"אולי הם לקחו משהו לפני, אין לי שום עניין לנסוע אחורה. איך הבוחן החליט שאני נסעתי נגד כיוון התנועה זה מאד הזוי" - ע' 23 ש' 10-12.

בחקירתו הנגדית לא זכר את שם המועדון אליו נסעו ואינו זוכר היכן נמצא.

הנאשם ציין כי אינו בקיא ברחובות בתל אביב.

אינו זוכר אם נסעו לשדרות רוקח.

מאשר כי עצר לשתות מים אחרי מחלף רוקח - ע' 24 ש' 19-20.

הנאשם ציין כי לא היה לו חום אלא עצר לשתות כי היה צמא לאחר העבודה.

התובע הטיח בנאשם שנסע מאשדוד עד לתל אביב - שדרות רוקח - ורק שם תקף אותו צמא, והנאשם השיב "שם רציתי לשתות, מה הבעיה?" - ע' 25 ש' 8.

נשאל מדוע יצא מהרכב בכדי לשתות והשיב כי המים היו בתא המטען.

כשהטיח בו התובע את דבריו בהודעתו השניה, ת/2 ש' 31, אמר הנאשם כי לא יצא מהרכב וזוכר שהיו לו מים בתא המטען בנוסף "אתה בא לערבב אותי?..אתה בא אלי עכשיו הפוך" - ע' 25 ש' 13-14.

מכיר את הדרך לתל אביב, אך אינו בקיא בדרך מרוקח לתוך תל אביב.

"יש מקומות שאסור לעשות פרסה אם פיספסת" - ע' 25 ש' 20-21.

הנאשם ציין כי עצר בשול הימני, ואילו במסגרת הודעתו בת/1 ציין שול ימין או שמאל.

נשאל אם ביקש לשאוף אוויר והשיב: "איזה אוויר רציתי לנשום? רציתי לשתות מים"

- ע' 26 ש' 14.

כשנשאל מדוע לא עלה בשדרות רוקח ועצר בצד ולא בכביש מהיר, השיב הנאשם: **"לא ידעתי איזה מחלף יש לי לפני או מאחורי. עצרתי בכביש, אני מבין שהעצירה היתה לא נכונה ולא תקינה"** - ע' 27 ש' 14-15.

לא זוכר שנסע עם GPS.

התובע הטיח בנאשם כי פספס את העליה ברוקח ועל כן נסע לאחור כדי להכנס לשדרות רוקח, והנאשם השיב בשלילה.

מצוין כי התאונה אירעה בצד השני של הכביש, שגם שם יש שול.

מצוין כי החל בנסיעה ואז קרתה התאונה.

התובע הטיח בנאשם כי נופר מסרה שנסעו לשדרות רוקח ועל כן כיצד זה הנאשם אומר שאינו יודע היכן מקום זה. הנאשם השיב: **"אולי היא מכירה את הכתובת בתל אביב. אך אני לא יודע מה הכתובת המדויקת איפה היינו. אולי לא שמתי לב למחלפים עצמם, לא שמתי אם אני לפני או אחרי, אולי היא שמה לב, אולי היא ראתה, אך אני לא שמתי לב"** - ע' 30 ש' 6-8.

אינו יכול להסביר את הנזקים ברכבו.

13. הודעתה של נופר סנסורה, נוסעת ברכבו של הנאשם, הוגשה בהסכמה - ת/16.

ישבה מאחור, כאשר ספיר ישבה ליד הנאשם.

נסעו בכביש שאינה יודעת את שמו לכיוון רוקח.

נסעו ישר **"ואז רכב הסתובב וראיתי עשן לבן וריח של דלק. אני חושבת שאיבדתי את ההכרה כי אני לא זוכרת דברים"** - ש' 5-7.

נסעו מאשדוד לתל אביב לצורך פגישת עבודה במועדון.

לא ראתה את ההתנגשות, אך ראתה שהרכב השני נמצא הפוך אחרי התאונה.

14. הודעתה של ספיר מסיקה, נוסעת שישבה לצד הנאשם בעת התאונה, הוגשה בהסכמה - ת/17.

התעסקה בטלפון ופתאום הרגישה **"פיצוץ בפרצוף. אולי איבדתי את ההכרה. פינוי אותי לבית חולים תל השומר. יש לי שבר באגן. אני לא זוכרת את הסדר של הדברים. הסתחררנו במקום. אני לא זוכרת אולי לפני הפיצוץ..."** - ש' 4-8.

נסעו בסיוע תוכנת ה- Waze. אינה יודעת אם הנאשם טעה בדרך. אינה זוכרת מה קרה לפני התאונה. היו בדרכם למועדון הקרוי Wave. אינה יודעת היכן הוא נמצא.

דין והכרעה

15. לאחר ששמעתי מלוא הראיות בתיק זה, האזנתי ברב קשב לעדים ולנאשם, עיינתי שוב בכל המוצגים וקראתי דפי פרוטוקול - נחה דעתי כי התביעה השכילה להוכיח, במידת הנטל המוטל על כתפיה, את האמור בכתב האישום, תוך ביסוס אשמתו של הנאשם לקרות התאונה ולחבלות כדבעי.

16. הבוחן רס"ב טרטקובסקי הותיר בי רושם חיובי, כמי שביצע עבודה מקצועית ויסודית בחקירת תאונה זו ואני מאמץ את מסקנותיו במלואן.

הממצאים שנמצאו בשטח, הנזקים בכלי הרכב, ובמיוחד **כיוון** הנזקים מחזקים את מסקנות הבוחן (ראו ת/8 ובעיקר תמונות: 4, 8, 29, 19, ת/5, ת/3 סעיף 14).

צדו השמאלי של רכב ההונדה נמצא נקי מנזקים (ראו תמונה 1) והדבר שולל את השערת הסנגור שרכב הפיאט פגע ברכבו של הנאשם עת זה ביקש להשתלב לנתיב ביציאה מהשול.

17. הנאשם לא הותיר בי רושם חיובי. מצאתי סתירות בגרסתו.

אם כל חטאת מצוי בכך עת הנאשם עצר רכבו בשול הדרך, מבלי שמדובר היה בעצירת חירום, ללא כל אמצעי בטיחות או אזהרה.

מצאתי סתירות בגרסה במספר נקודות: האם החל לנסוע משול הדרך אם לאו, בהודעתו הראשונה טען שלא החל לנסוע והתאונה ארעה בשול, ואילו בהודעתו השניה ובבית המשפט טען שביקש להשתלב בנתיב והחל בנסיעה, מיקום עצירתו - בשול, שול ימין, שול שמאל, האם יצא מהרכב לצורך שתיית מים, אם לאו, האם יצא לשאוף אוויר, אם לאו, מיקום בקבוק המים, האם סבל מחום, אם לאו, שימוש ב-GPS, אם לאו, ועוד.

התרשמתי שהנאשם אינו מצוי בתוככי תל אביב ובמחלפים השונים. הנאשם והנוסעות היו אמורים להגיע לפגישה במועדון ברחוב אבן גבירול בתל אביב, עפ"י הודעת אחת הנוסעות היו אמורים להגיע לרוקח (ת/16). בפועל התאונה ארעה לאחר היציאה למחלף זה, על גבי דרך איילון לצפון.

להתרשמתי מהראיות ומהנאשם, הנאשם ביקש לחזור על עקבותיו.

אני דוחה את גרסת הנאשם כי עצר כדי לשאוף אוויר או לשתות מים, גרסה זו רווית סתירות.

לגרסה זו אין תימוכין בהודעות הנוסעות, שהוגשו בהסכמה (ת/16, ת/17) - ודי לחכימא ברמיזא.

הנאשם עצמו אינו זוכר כיצד התרחשה התאונה, ומכאן לא הרים את הנטל המוטל על כתפיו להסביר כיצד זה רכבו נסע לאחר, נגד כיוון התנועה, ובהמשך חזית/דופן ימין של רכבו שנמצאה כנגד הכיוון וחסמו דרכה של הפיאט.

הדברים מקבלים משנה תוקף שכן אם כל חטאת היתה בעצירה המסוכנת בשול הדרך, בדרך מהירה, שלא לצורך.

בכגון דא לא ניתן שלא לאזכר את כלל הדרך, והעברת הנטל לכתפי הנהג, עת רכבו נמצא בניגוד לכיוון התנועה - רע"פ 1713/93 בוקובזה נ' מדינת ישראל, מיום 7.6.93;

ע"פ (ירושלים) 6260/02 ציון נ' מדינת ישראל, מיום 31.7.02; ע"פ (תל אביב) 70237/07 אדרי אביב נ' מדינת ישראל, מיום 14.4.08; עפ"ת (חי) 22197-05-11 דכוור נ' מדינת ישראל, מיום 18.8.11.

הנאשם כאמור לא הרים את הנטל ואין לו הסבר כיצד זה רכבו נמצא בניגוד לכיוון התנועה: "אני בעצמי לא יודע" - ת/ש' 61.

הנאשם עצמו מחזק את מסקנות הבוחן וסותר את השערת הסנגור, שמא רכב הפיאט פגע ברכבו של הנאשם עת ביקש להשתלב מהשול לנתיב ועל כן גרם לסבסוב.

הנאשם מציין כי: "ופתאום אני רואה את עצמי מול הפיאט" - ע' 23, ש' 6-10.

ללמדך כי התאונה אכן התרחשה חזית ודופן ימין של הפיאט עם דופן ימין קדמית של ההונדה, אליבא דבוחן.

18. גב' יוסיפוף הותירה בי רושם חיובי.

התרשמתי כי אכן היתה מעורפלת בעת מתן הודעתה בביה"ח, בסמוך לתאונה (נ/1), ומכאן אני מייחס את מירב המשקל לדברים שמסרה בעדותה בבית המשפט.

העדה עמדה על כך שהנאשם נסע לאחר, גם באמצעות אורות הרוורס, תוך שצינה "והרכב התחיל להסתובב אחורנית". דהיינו הנאשם הסיע רכבו לאחר והסתובב על גבי הנתיבים באיילון ובהגעתה למקום עם רכבה ארעה "התנגשות חזיתית". העדה ציינה כי: "אני זוכרת קיר מולי" - ע' 15, ש' 13.

העדה תיארה בפירוט את רגעי החילוץ, והתרשמתי משטף דבריה ותאוריה.

העדה ציינה כי הרכב עמד בצד ימין על אי התנועה או בשול ובהמשך מתארת כיצד "הכניס פתאום לרוורס"

והחל להסתובב אחורנית על גבי הנתבים.

חיזוק לדברים אני מוצא בעדותו של אורן סיסו, הנוסע שישב לצדה של נהגת הפיאט.

הזהרתי את עצמי, שעסקינן בעדות מעוניין, שכן לימים נישאו בני הזוג, עם זאת מר סיסו אף הוא הותיר בי רושם חיובי.

הלה תיאר דברים דומים, תיאר את פנסי הרוורס של רכבו של הנאשם והנסיעה לאחור.

"אני אמרתי לה ליאת תיזהרי, הרכב נסע לאחור והתנגש בנו, הוא פתאום הגיע אלינו, זה עניין של פחות משניה, הרכב היה שם רחוק ממך ופתאום מגיע אלינו" - ע' 19, ש' 26-27.

19. מכלל האמור הריני לקבוע כממצאי עובדה, שהנאשם נסע מאשדוד לתל אביב, על מנת לקיים פגישה במועדון המצוי באבן גבירול בתל אביב, כשהוא מסיע ברכבו שתי נוסעות.

הנאשם נסע בדרך איילון לצפון, והתכוון לצאת מדרך מהירה זו באמצעות מחלף רוקח. הנאשם, ככל הנראה, החמיץ מחלף זה, ועצר בשול הדרך מימין בהמשך, לאחר היציאה מהמחלף ובסמוך לו.

אז-אז שילב הנאשם את רכבו לאחור והחל מסיעו אחורנית, תוך שהוא מסובב את רכבו.

בשלב זה רכב הפיאט שנע באחד הנתבים משמאל, עם כיוון התנועה, התנגש ברכבו של הנאשם - חזית ודופן ימין בדופן ימין של רכב הנאשם.

מעוצמת ההתנגשות הועף רכב הפיאט למעקה בטון המצוי בשמאל הדרך והתהפך על צדו השמאלי (ולא על גגו כפי שצוין בכתב האישום). רכב הפיאט ניזוק מהמעקה ומגדר הבטיחות בצדו השמאלי.

רכבו של הנאשם ניזוק אף הוא ממעקה הבטון, בפינה אחורית ימנית.

הנאשם הסיע רכבו לאחור, נגד כיוון התנועה, בדרך מהירה.

הנאשם גרם לחבלותיו הוא ולחבלות של ממש שנגרמו לנוסעת ברכבו, לנהגת הפיאט ולנוסע שישב לצדה - **ת/11, ת/12, ת/13, ת/14** (תיעוד רפואי שהוגש בהסכמה).

20. ההגנה טענה כי מהירותה של נהגת הפיאט, כמו גם מצבו של צמיג רכבה שנבדק, מלמדים על ניתוק הקשר הסיבתי שבין אופן נהיגת הנאשם לקרות התאונה ולחבלות, כך שאילו נהגת הפיאט היתה נוסעת במהירות כחוק התאונה היתה נמנעת או למצער הנזקים לגוף ולרכוש היו פחותים.

הריני לדחות טענות אלה.

אכן נהגת הפיאט נסעה מעל המותר, בדרך מהירה.

צינה מהירות של 100-105 קמ"ש בבית המשפט ובמסגרת נ/1 (הודעתה בבית החולים)

110-115 קמ"ש.

הבוחן הסכים עם הסנגור המלומד, כי ככל שהמהירות גבוהה מרחק הבלימה זמן הבלימה מתארך כמו גם תוצאת הנזק גדלה יותר.

יכול אני להניח, לטובת ההגנה, שקיימת תרומת מה מועטה ביותר, מצד הנהגת המעורבת, להעצמת הנזקים, בעטיה של מהירות שהינה מעל המותר, אולם יש לזכור כי עסקינן בדרך מהירה, והמעורבת עלתה על המהירות המותרת במעט, **כך שסבור אני שאין בדברים כדי לנתק מהקשר הסיבתי עובדתי-משפטי שבין אופן נהיגת הנאשם, המתבטאת ברשלנות גבוהה - עצירה בשול בדרך מהירה, נסיעה לאחור וסיבוב הרכב - ואחריותו לקרות התאונה והחבלות.**

גם במהירות 90 קמ"ש, החבלות והנזקים הצפויים הינם קשים.

הבוחן שלח את הצמיגים שנפגעו בעטיה של התאונה (מרכב ההונדה ורכב הפיאט) לבדיקה במכון התקנים **(ת/9)**. מחוות הדעת שהתקבלה עלה כי הצמיגים אינם הגורם לתאונת הדרכים.

מקובלות עלי מסקנות הבוחן כי התאונה לא ארעה בשל מהירות רכב הפיאט, וגם אם זו היתה נוסעת במהירות המותרת היתה מתרחשת התאונה - ע' 9, ש' 3-4.

"התאונה התרחשה כי הרכב של הנאשם בזמן המגע היה בניגוד לכיוון התנועה, היה עם החזית לכיוון כללי דרום, כשהכיוון המותר הוא מדרום לצפון. זו הסיבה לתאונה" -

ע' 9, ש' 5-6.

21. מכלל הטעמים לעיל הריני להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בשנית.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ה, 13 יולי 2015, במעמד הצדדים.